Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 22.01.2016 r.
KIGEiT/62/01/2016

Sz. P. Anna Streżyńska
Minister
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Dotyczy: konsultacje społeczne w sprawie projektu *ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw*

STANOWISKO KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ ELEKTRONIKI I TELEKOMUNIKACJI

Niniejszym Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji [dalej „***KIGEiT***" lub „***Izba***"] przedstawia stanowisko w sprawie opublikowanego przez Ministra Cyfryzacji [dalej „***MC***"] w dniu 15 stycznia 2016 r. projektu *ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw* [dalej „***Projekt***"].

(1.) Na wstępie Izba wyraża podziękowania za możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie Projektu. Jednocześnie musimy jednak podkreślić i wyraźnie zaznaczyć, że ze względu na niezwykle krótki termin na zajęcie stanowiska w tak istotnej sprawie, nasze stanowisko nie jest pełne i nie przedstawia wszystkich uwag oraz wątpliwości jakie Izba powzięła w związku z przedstawionym Projektem. Zdajemy sobie sprawę, że terminy implementacji Dyrektywy są napięte i de facto zostały już przekroczone, a tym samym wyznaczenie 7 – dniowego terminu konsultacji Projektu znajduje uzasadnienie. Niemniej jednak chcemy podkreślić, że środowisko telekomunikacyjne oczekuje na projekt ustawy od ponad 1,5 roku, a temat Dyrektywy kosztowej stanowił przedmiot chociażby ubiegłorocznego forum TIME organizowanego przez Izbę. Dlatego wnioskujemy o przedłużenie tego terminu do okresu co

ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa, tel.: +48 22 8510309, 8406522, fax: +48 22 8510300, e-mail: kigeit@kigeit.org.pl
http://www.kigeit.org.pl; NIP 5260029121 Konto: BGŻ BNP PARIBAS O/Warszawa nr: 52 1600 1374 0003 0052 2279 1001

najmniej dwóch dodatkowych tygodni, tak aby członkowie Izby mieli możliwości pełnego i wnikliwego zapoznania się z Projektem i przedstawienia swoich uwag i zastrzeżeń do jego kształtu. Wskazujemy, że dokument przedstawiony do konsultacji jest w dużej mierze przeniesieniem postanowień Dyrektywy kosztowej, co może okazać się niewystarczające wobec problemów z jakimi boryka się branża telekomunikacyjna przy stosowaniu Ustawy szerokopasmowej.

(2.) Na szereg problemów zwrócimy uwagę w naszym stanowisku, wnosząc o ich jak najszersze uwzględnienie w dalszych pracach. Jednocześnie, ze swojej strony deklarujemy wolę jak najdalej idącej współpracy w celu wypracowania rozwiązań, które będą realizować cele Dyrektywy kosztowej jakimi są przede wszystkim zwiększenie efektywności wykorzystania istniejącej infrastruktury oraz zmniejszenie kosztów nowych robót inżynieryjno-budowlanych i przeszkód utrudniających ich wykonywanie.

(3.) Ponieważ stanowisko Izby z natury rzeczy skupia się na kwestiach problematycznych, na wstępie chcemy zauważyć, że szereg rozwiązań przyjętych w Projekcie należy ocenić niezwykle pozytywnie i z pewnością przyczynią się one do usunięcia problemów jakie napotykają przedsiębiorcy. Stąd też całościowo ocena projektu jest niewątpliwie pozytywna, chociaż nadal wymaga on pracy nad jego ostatecznym kształtem.

(4.) Uwagi przedstawione przez KIGEiT w niniejszym stanowisku uporządkowaliśmy uwzględniając systematykę nowelizowanych ustaw uwzględniającą Projekt. Ewentualne uwagi dotyczące implementacji Dyrektywy, a nie mieszczące się w regulacjach Projektu, umieściliśmy na końcu niniejszego stanowiska.

[ART. 2 UST. 1 PKT 6 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. DEFINICJA SZYBKIEJ SIECI TELEKOMUNIKACYJNEJ]

(5.) KIGEiT zwraca uwagę, że definicje pojęcia „szybka sieć telekomunikacyjna" zawarte w Projekcie oraz w Dyrektywie mają odmienne znaczenie.

(6.) Zgodnie z Projektem „*szybka sieć telekomunikacyjna to sieć telekomunikacyjna* ***służąca do zapewnienia*** *szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s*". Natomiast w Dyrektywie pod pojęciem „*szybkiej sieci łączności elektronicznej*" rozumie się dowolną sieć telekomunikacyjną zdolną do dostarczania usług dostępu szerokopasmowego o prędkości co najmniej 30 Mb/s.[podkreślenie KIGEiT].

(7.) Jednocześnie w uzasadnieniu do Projektu wskazano, iż dyrektywa 2014/61/UE nie precyzuje, czy parametr 30 Mb/s odnosi się do systemu, czy usługi, którą odbiera użytkownik końcowy, ani czy jest to szybkość maksymalna, faktyczna, przeciętna, symetryczna, czy gwarantowana? Dalej projektodawca wskazuje, iż mając na uwadze cele dyrektywy 2014/61/UE - pojęcie to należy rozumieć możliwie szeroko, jako wszelkie sieci telekomunikacyjne zdolne do dostarczenia usług dostępu szerokopasmowego co najmniej o

takiej prędkości. Jednakże treść definicji nie odpowiada właśnie takiemu podejściu, ponieważ pojęcia prędkości [a w zasadzie przepływności] oraz przepustowości nie są tożsame. Co innego również oznacza sieć telekomunikacyjna „zdolna do dostarczania usług dostępu szerokopasmowego" niż „służąca do zapewnienia dostępu szerokopasmowego". W pierwszym przypadku mamy do czynienia z potencjalną możliwością, a w drugim z realnym zapewnieniem.

(8.) W związku z powyższym proponujemy wprowadzenie brzmienia w pełni zgodnego z brzmieniem określonym w Dyrektywie.

[ART. 2 UST. 1 PKT 7) ORAZ ART. 17 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. ZAKRES STOSOWANIA PRZEPISÓW USTAWY SZEROKOPASMOWEJ, DEFINICJA OPERATORA SIECI]

(9.) Na wstępie Izba zwraca się o modyfikację Projektu w zakresie zobowiązań przedsiębiorców telekomunikacyjnych dotyczących udostępniania infrastruktury oraz informacji o infrastrukturze. W tym zakresie wnosimy o zmianę definicji *operatora sieci*, przez wyłączenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych z zakresu desygnatów tej definicji oraz zobowiązań operatora sieci określonych przede wszystkim w art. 17 – 26 Ustawy szerokopasmowej. Uwagi zgłoszone w niniejszym stanowisku odnoszą się do stanu prawnego uwzględniającego zmianę definicji operatora sieci zgodnie z niniejszym stanowiskiem.

(10.) Izba ma świadomość, że Dyrektywa w definicji operatora sieci wymienia także przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych (w dużej mierze powielające obowiązki wynikające z Dyrektywy kosztowej) określa art. 139 Pt.

(11.) Dodatkowo, w związku ze zmianą w Projekcie zakresu podmiotowego art. 30 Ustawy szerokopasmowej obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych będą miały źródło nie tylko w art. 17-22 Ustawy szerokopasmowej oraz art. 139 Pt, ale także w art. 30 Ustawy szerokopasmowej. Jednocześnie definicje infrastruktury technicznej w Ustawie szerokopasmowej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej w Pt w dużej mierze się pokrywają co powoduje, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni zostaną poddani trzem odrębnym reżimom, w których procedura, zakres obowiązku oraz zasady jego realizacji mogą istotnie się różnić.

(12.) W ocenie Izby, zakres tych reżimów powinien być podmiotowo rozłączny, tak aby art. 139 Pt stanowił wyłączną podstawę obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a art. 17-22 Ustawy szerokopasmowej stanowił podstawę do realizacji obowiązków pozostałych podmiotów tj. przedsiębiorców użyteczności publicznej.

(13.) W opracowanej przez MC Tabeli Zgodności zwrócono uwagę, że w Polsce przepisy dotyczące udostępnienia infrastruktury przez operatora sieci implementowane są w: Ustawie szerokopasmowej w przepisach regulujących funkcjonowanie operatora sieci, ale także w art. 139 Pt. Stąd też propozycja Izby zmierza do stworzenia rozłącznych regulacji, które znacząco

ułatwią stosowanie przepisów w praktyce. Podkreślamy, że także organy administracyjne stosujące prawo będą mogły łatwiej określić zakres i podstawę prawną dla swoich działań władczych.

(14.) Pozostawienie obecnego rozwiązania spowodowałoby, że Prezes UKE miałby dwie podstawy prawne oraz dwie procedury w zakresie identycznych przedmiotów rozstrzygnięć. Spowodowałoby to wątpliwości jurydyczne i prawne.

[ART. 18 UST. 2 – 8 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. INFORMACJA W SPRAWIE WARUNKÓW ZAPEWNIENIA DOSTĘPU]

(15.) Izba zwraca się o wykreślenie postanowień dotyczących obowiązków operatorów sieci w zakresie publikowania informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu [art. 18 ust. 2 – 8 Ustawy szerokopasmowej]. Zwracamy uwagę, że obowiązek publikacji informacji nie tylko w przypadku nałożenia obowiązku przez Prezesa UKE, ale także w sytuacji w której Prezes UKE nie wydał decyzji określającej warunki dostępu może „usztywnić" stanowisko operatorów sieci podczas negocjacji w sprawie zapewnienia dostępu do infrastruktury. Dobrym przykładem jest tu praktyka stosowania oferty ramowej przez Orange Polska, który warunki „minimum" wynikające z oferty traktował jako także warunki „maksimum" jakie może stosować w relacjach z innymi operatorami.

(16.) Jednocześnie podkreślamy, że opracowana przez MC procedura w ust. 2 – 8 nie wynika z wymogu implementacji Dyrektywy, co zostało zauważone w Tabeli Zgodności opracowanej przez MC.

(17.) Odnosząc się do konkretów zwracamy, uwagę że art. 18 ust. 6 Ustawy szerokopasmowej zobowiązuje operatora, dla którego została wydana decyzja zobowiązująca do stosowania ustalonych przez Prezesa UKE warunków wobec kolejnych osób wnioskujących o dostęp do infrastruktury.

(18.) W naszej ocenie takie podejście jest nieuzasadnione, ponieważ decyzja Prezesa UKE jest oparta na zindywidualizowanych warunkach i nie można zakładać, że automatycznie ma mieć zastosowanie do innych podmiotów. Oznaczałoby to, iż warunki wydane w stosunku do jednego z wnioskujących, mają zastosowanie do wszystkich pozostałych co naszym zdaniem jest nie do pogodzenia z zasadą legalizmu oraz tym, iż wydane orzeczenie przez organ administracji publicznej dotyczy tylko tego adresata, którego bezpośrednio dotyczyło dane postępowanie.

(19.) Ponadto, określony w art. 18 ust. 7 Ustawy szerokopasmowej obowiązek umieszczania na swojej stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się zbyt daleko idący i generujący dodatkowe koszty.

[ART. 19 UST. 3 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. HARMONOGRAM REALIZACJI SIECI]

(20.) W art. 19 ust. 3 Ustawy szerokopasmowej wskazano, że do wniosku o dostęp do infrastruktury technicznej powinien zostać dołączony *harmonogram jej realizacji*. Zwracamy się o wykreślenie tego warunku. Brak jest wartości dodanej opracowania i przedstawienia takiego harmonogramu. Poza tym realizacja takiego harmonogramu jest w dużej mierze zależna od okoliczności na które przedsiębiorca telekomunikacyjny nie ma żadnego wpływu, w tym m.in. od zawarcia umowy z operatorem sieci. Dlatego też o ile być może zasadne jest przedstawianie harmonogramów w przypadku koordynacji robót budowlanych to nie ma to żadnego uzasadnienia dla przypadków dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej. Co więcej, nawet w przypadku przedstawienia takiego harmonogramu, nie sposób określić racjonalnych konsekwencji zmian w wykonaniu harmonogramu.

[ART. 19 UST. 4 I UST 5 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. PRZESŁANKI ODMOWY UDOSTĘPNIENIA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ]

(21.) KIGEiT zwraca się o ponowną analizę przedstawionych w Projekcie przesłanek umożliwiających operatorowi sieci odmowę udostępnienia infrastruktury technicznej.

(22.) W pierwszej kolejności, zwracamy się o precyzyjne określenie, co oznacza brak możliwości udostępnienia infrastruktury ze względów technicznych [art. 19 ust. 4 pkt 1) Ustawy szerokopasmowej]. Naszym zdaniem przesłanka określona w Projekcie różni się od przesłanki wskazanej w Dyrektywie [art. 3 ust. 3 lit. a)], gdzie jest mowa o „możliwościach technicznych".

(23.) Wnosimy o wykreślenie w art. 19 ust. 4 pkt 2) Ustawy szerokopasmowej przesłanki uprawniającej do odmowy udostępnienia infrastruktury ze względu na „przyszłe, odpowiednio wykazane zapotrzebowanie". Naszym zdaniem przesłanka ta będzie nadużywana – operator sieci zawsze będzie w stanie wykazać, że dane zasoby w przyszłości zostaną wykorzystane, a jednocześnie podmiot wnioskujący nie będzie miał możliwości zweryfikowania tej informacji. Rozwiązaniem tej kwestii może być np. ograniczenie przypadków do wykorzystania zasobów, który wynika z publicznie dostępnych planów lub planów inwestycyjnych zgłoszonych Prezesowi UKE. Należy bowiem pamiętać, że operatorami sieci są w większości przypadków przedsiębiorcy użyteczności publicznej, których inwestycje np. polegające na budowie sieci kanalizacyjnej, czy sieci energetycznej, których plany nie są objęte tajemnicą, czy wręcz są dostępne na stronach internetowych np. inwestycje MPWiK są dostępne na stronie UM Warszawa[1]. W dalszej kolejności zwracamy uwagę na nieprecyzyjność pojęcia „nie ma dostępnej przestrzeni". Zwracamy się o precyzyjną definicję. Poza tym wnioskujemy o to, aby operator sieci nie mógł jedynie odmówić dostępu, ale w przypadku posiadania możliwości realizacji wniosku wskazywał na alternatywną możliwość jego realizacji np. możliwość zaciągu mikrokanalizacji o mniejszej średnicy, czy możliwość wykorzystania podbudowy słupowej w przypadku braku kanalizacji.

[1] http://www.infoulice.um.warszawa.pl/index.php?action=show_inwest_table&firm=4

(24.) W tym kontekście zwracamy również uwagę na przesłankę z art. 19 ust. 4 pkt 5) Ustawy szerokopasmowej. Przepis ten uprawnia operatora sieci do przedstawienia PT *alternatywnego* dostępu do infrastruktury technicznej. W praktyce, wobec żądania dostępu do kanalizacji, operator sieci może przedstawić możliwość dostępu do słupów – pomimo istnienia możliwości dostępu do kanalizacji. Wnosimy, aby to do PT należało prawo do skorzystania [lub nie] z przedstawionego alternatywnego, wobec wnioskowanego, dostępu do infrastruktury, a alternatywny dostęp powinien być jedynie na wypadek braku możliwości realizacji dostępu wnioskowanego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Należy wskazać, że przedsiębiorca telekomunikacyjny z różnych względów może być nie zainteresowany inną formą dostępu, który może być nieadekwatny do jego potrzeb, czy też nie zapewniać odpowiedniej jakości planowanych usług. Rozwiązanie takie będzie zgodne z art. 3 ust. 3 lit. f Dyrektywy: zwracamy uwagę, że zgodnie z motywem (22) preambuły dyrektywy, przedmiotowa przesłanka odmowy zapewnienia dostępu może być stosowana wyłącznie przez operatorów [przedsiębiorców telekomunikacyjnych], na których nałożono obowiązki regulacyjne w zakresie zapewnienia dostępu.

(25.) W dodanym w art. 19 ust. 5 nałożono na operatora sieci, który odmawia wnioskodawcy dostępu do infrastruktury, obowiązek wykazania odpowiedniego zapotrzebowania na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, poprzez przedłożenia wiarygodnego planu biznesowego wraz ze szczegółowym harmonogramem inwestycji. Nie jest jasne co oznacza wymagany „wiarygodny plan biznesowy", jakie elementy powinien on zawierać i jakie kryteria świadczą o tym czy jest on wiarygodny czy też nie. Poza tym, operator sieci może w zasadzie bez żadnych konsekwencji zmienić swoje plany inwestycyjne, czy też w ogóle ich nie zrealizować. Jak wskazaliśmy powyżej, przypadki odmowy w oparciu o tą przesłankę powinny być możliwe jedynie w przypadku publicznie dostępnych planów inwestycyjnych oraz planów inwestycyjnych zgłoszonych Prezesowi UKE w ramach SIIS, zgodnie z Projektem.

[ART. 20 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. UPRAWNIENIA PREZESA UKE DO ZMIANY UMOWY O DOSTĘPIE DO INFRASTRUKTURY]

(26.) Naszym zdaniem uprawnienie Prezesa UKE do zmiany z urzędu umowy o dostępie do infrastruktury technicznej (lub nałożenie takiego zobowiązania na strony takiej umowy), w przypadkach uzasadnionych ochroną interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz użytkowników końcowych, jest uprawnieniem zbyt daleko idącym. Zakładając, że rolą Prezesa UKE nie jest weryfikowanie opłacalności modelu biznesowego jaki zastosował operator (relacja ponoszonych kosztów do oferty cenowej skierowanej do odbiorców), trudno wskazać zależność jak ustalone warunki dostępu (na które przecież wnioskodawca przystał) mogą wpływać na sytuacje odbiorców usług i użytkowników końcowych. Należy też podkreślić, że przepisy Pt, czy Ustawy szerokopasmowej co do zasady przyznają prymat woli stron umowy nad władczym działaniem organu administracji. W tym zakresie art. 20 jest przykładem odwrotnej relacji w której przyznano nadrzędność ingerencji organu administracyjnego nad wolą stron umowy.

Jednocześnie przesłanki, którymi kieruje się Prezes UKE mają charakter generalny, pozostawiając Prezesowi UKE zbyt szeroki margines swobody.

[ART. 22 UST. 2 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. WARUNKI ZAPEWNIENIA DOSTĘPU]

(27.) Mając na uwadze wniosek o wyłączenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych z zakresu definicji operatora sieci [z powodu kolizji przepisów Projektu z postanowieniami art. 139 Pt], Izba wnosi o wykreślenie art. 22 ust. 2 Ustawy szerokopasmowej. Przepis ten określa warunki ustalania opłat za dostęp do infrastruktury przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

(28.) Odnosząc się do zagadnienia dostępu zwracamy uwagę, że w Projekcie zostały uregulowane warunki ustalania opłat za dostęp do infrastruktury przedsiębiorców telekomunikacyjnych [art. 22 ust. 2 Ustawy szerokopasmowej – Izba wnosi o wykreślenie tego przepisu] oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej [art. 22 ust. 3 Ustawy szerokopasmowej]. Brak jest regulacji dotyczącej sposobu ustalania opłat za dostęp do operatorów sieci niebędącymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi oraz niebędącymi podmiotami wykonującymi zadania z zakresu użyteczności publicznej. Wnosimy o uzupełnienie tego braku w Projekcie.

[KWESTIA MODERNIZACJI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ORAZ OBOWIĄZEK ODTWORZENIA INFRASTRUKTURY TELEKOMUNIKACYJNEJ]

(29.) W tym miejscu zwracamy się o uregulowanie w Projekcie postanowień dotyczących coraz częściej spotykanych sytuacji, w których operatorzy sieci dystrybucyjnej w ramach modernizacji linii energetycznych wymagają od operatorów telekomunikacyjnych demontażu ich kabli światłowodowych zawieszonych na modernizowanych liniach. Dotyczy to również kabli będących współwłasnością kilku podmiotów. Naszym zdaniem, operatorzy sieci w takiej sytuacji powinni być ustawowo obowiązani do odtworzenia infrastruktury telekomunikacyjnej. Proponujemy wprowadzenie do Projektu następujących postanowień:

> „*Właściciel, użytkownik wieczysty i zarządca nieruchomości na której znajduje się infrastruktura telekomunikacyjna będąca własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w przypadku przebudowy lub remontu nieruchomości jest obowiązany odtworzyć na swój koszt infrastrukturę telekomunikacyjną będącą własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.*
>
> *Właściciel, użytkownik wieczysty i zarządca infrastruktury technicznej na której znajduje się infrastruktura telekomunikacyjna będącą własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w przypadku przebudowy lub remontu tej infrastruktury technicznej jest obowiązany odtworzyć na swój koszt infrastrukturę telekomunikacyjną będącą własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.*”

[ART. 24 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. OBOWIĄZEK PRZEKAZYWANIA UMÓW DO PREZESA UKE]

(30.) Izba wnosi o modyfikację przedmiotowego przepisu. W pierwszej kolejności wnosimy o konkretne ustalenie podmiotu, który jest obowiązany do przekazywania umowy o dostępie do infrastruktury technicznej do Prezesa UKE. Podmiotem tym powinien być operator sieci.

(31.) Wnosimy także, aby operator sieci miał obowiązek przekazywać do Prezesa UKE nie *tekst* zawartej umowy, lecz *poświadczoną przez operatora sieci kopię zawartej umowy.* Rozwiązanie takie jest wystarczające w związku z obowiązkami informacyjnymi Prezesa UKE, a poświadczenie kopii umowy gwarantuje pewność co do prawdziwości przekazanego do Prezesa UKE dokumentu.

(32.) Art. 24 ust. 1 powinien zatem brzmieć: „~~*Strona*~~ *Operator sieci* ~~*zawartej umowy o dostępie do infrastruktury technicznej*~~ *przekazuje poświadczoną przez operatora sieci kopię zawartej* ~~*tekst tej*~~ *umowy o dostępie do infrastruktury technicznej Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.*"

(33.) Zwracamy się również o wprowadzenie do Projektu procedury, w jaki sposób będzie można uchylić „wyłączenie z obowiązku jawności" niektórych postanowień umowy o dostępie do infrastruktury technicznej [art. 24 ust. 3 Ustawy szerokopasmowej].

[ART. 25A USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. KOMPETENCJA PREZESA UKE DO ŻĄDANIA INFORMACJI]

(34.) Izba zwraca się o uzupełnienie art. 25a Ustawy szerokopasmowej o uprawnienie dla Prezesa UKE do żądania od operatorów sieci informacji o istniejącej infrastrukturze technicznej w zakresie określonym w art. 25a ust. 2 Ustawy szerokopasmowej.

(35.) Naszym zdaniem przedmiotowe uprawnienie Prezesa UKE ułatwi regulatorowi aktywne działania mające na celu ułatwienie inwestycji, a w szczególności ułatwi Prezesowi UKE podejmowanie działań interwencyjnych wobec operatorów sieci.

[ART. 25A UST. 1 ORAZ UST. 8 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. FORMAT UDOSTĘPNIANYCH INFORMACJI]

(36.) Zgodnie z postanowieniami Projektu, operator sieci ma obowiązek udostępniania PT informacji o istniejącej infrastrukturze technicznej [art. 25a ust. 1 Ustawy szerokopasmowej]. W Projekcie nie rozstrzygnięto, w jakiej formie informacje powinny być udostępniane PT przez operatora sieci.

(37.) Izba wnosi, aby operator sieci był obowiązany udostępniać informacje w formacie spełniającym wymogi określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 29 ust. 7 Ustawy

szerokopasmowej – tj. w formacie takim jak dla informacji przekazywanych Prezesowi UKE do przygotowania inwentaryzacji infrastruktury, czyli SIIS.

(38.) W tym kontekście należy zaznaczyć, że udostępniane przez operatorów sieci informacje powinny być jawne – skoro i tak dowolny PT może wystąpić o informacje dotyczące istniejącej infrastruktury. W tym zakresie należy wykreślić ust. 8 w zakresie w jakim nakazuje on zachowanie poufności.

(39.) Aby zoptymalizować udostępnianie informacji, proponujemy, aby w przypadku udostępnienia przez operatora sieci informacji o istniejącej infrastrukturze technicznej na wniosek PT, udostępniane informacje były równolegle przesyłane do *punktu informacyjnego ds. telekomunikacji*, gdzie byłyby ogólnie dostępne.

[ART. 25A UST. 2 I UST. 4 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. ZAKRES INFORMACJI UDOSTĘPNIANYCH PRZEZ OPERATORA SIECI]

(40.) KIGEiT zwraca się o uzupełnienie katalogu informacji udostępnianych przez operatora sieci o pkt 4) „*wolne elementy infrastruktury technicznej*". W praktyce będzie to oznaczać obowiązek informowania przez operatorów sieci o wolnych zasobach. Sama informacja o „infrastrukturze technicznej", z punktu widzenia planowania i przygotowywania inwestycji jest niewiele warta – istotne jest, czy tę infrastrukturę można wykorzystać na potrzeby planowanych inwestycji. W przygotowanym Projekcie brak jest zobowiązania operatora sieci do przedstawienia informacji o wolnych zasobach infrastruktury technicznej.

(41.) KIGEiT zwraca się również o wprowadzenie fakultatywnej [do wyboru PT] rezerwacji zasobów. Wnosimy, aby w przypadku zgłoszenia wniosku o udostępnienie informacji, operator sieci dokonywał [fakultatywnej do wyboru PT] rezerwacji wolnych zasobów na okres 60 dni, aby PT w tym czasie mógł przygotować i złożyć do operatora sieci wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej. Fakultatywna rezerwacja powinna być dopuszczalna wyłącznie w przypadku, gdy wraz z wnioskiem o udostępnienie informacji, PT wskaże żądany przebieg udostępnianej infrastruktury.

(42.) Ponadto, KIGEiT zwraca się o uzupełnienie art. 25a ust. 4 Projektu o postanowienia wskazujące, że udostępnienie informacji jest nieodpłatne. Żądanie odpłatności za informacje dotyczące infrastruktury technicznej stanie się barierą uniemożliwiającą faktyczne funkcjonowanie nowych postanowień ułatwiających inwestycje w infrastrukturę telekomunikacyjną.

[ART. 25A UST. 3 Ustawy szerokopasmowej**. FORMA WNIOSKU O UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI ORAZ ZAWĘŻENIE OBSZARU]**

(43.) KIGEiT zwraca się o modyfikację ust. 3 w ten sposób, aby wniosek o udostępnienie informacji do operatora infrastruktury mógł być składany wyłącznie w formie pisemnej. Naszym zdaniem forma pisemna będzie miała większą moc dowodową. Jednocześnie stosowanie formy elektronicznej – w zakresie składanego wniosku – nie przyspieszy znacząco odpowiedzi operatora sieci na złożony przez PT wniosek o udostępnienie informacji.

(44.) W ust. 3 wskazano, że wnioskodawca ma obowiązek określić obszar, na którym wnioskodawca planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną – a zatem obszar, którego mają dotyczyć udostępniane informacje. Wnosimy o doprecyzowanie, że obszar oznacza gminę. W ten sposób wyeliminowane zostaną wnioski dotyczące *całego obszaru Polski*.

[ART. 25A UST. 5, UST. 7 ORAZ UST. 8 Ustawy szerokopasmowej**. KWESTIA STOSOWANIA KLAUZULI *„BEZPIECZEŃSTWA I INTEGRALNOŚCI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, ZDROWIA PUBLICZNEGO, OBRONNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA ORAZ BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO*”]**

(45.) KIGEiT zwraca uwagę na problem potencjalnego nadużywania klauzuli „*Bezpieczeństwa i integralności infrastruktury technicznej, zdrowia publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego*” w przypadku żądania przez PT informacji dotyczącej istniejącej infrastruktury technicznej [por. art. 25a ust. 5 Ustawy szerokopasmowej]. W takiej sytuacji szczególnie istotne jest ustalenie procedury, w której niezależny organ będzie mógł uchylić odmowę udostępnienia informacji.

(46.) W Projekcie wskazano jedynie [art. 25a ust. 6 Ustawy szerokopasmowej], że podmiot odmawiający udostępnienia informacji ma obowiązek uzasadnić odmowę. Natomiast uprawnienie Prezesa UKE do uchylenie zastrzeżenia dotyczy wyłącznie sytuacji, w której odmowa jest oparta na przesłance „tajemnicy przedsiębiorstwa” [art. 25a ust. 7 Ustawy szerokopasmowej]. W tym miejscu jedynie na marginesie zauważamy, że wśród przesłanek określonych w art. 25a ust. 5 nie ma „ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa”.

(47.) Wnosimy o wprowadzenie do Projektu postanowień uprawniających Prezesa UKE do wydania decyzji uchylającej zastrzeżenie operatora sieci uzasadnione wystąpieniem omawianej klauzuli i zobowiązującej do udostępnienia żądanych informacji. Aby takie uprawnienie Prezesa UKE było skuteczne, wnosimy, aby w przypadku sporu operator sieci był obowiązany do przekazania Prezesowi UKE wszystkich żądanych przez PT informacji – bez odmowy. Wówczas Prezes UKE będzie mógł ocenić, czy żądana przez PT informacja rzeczywiście nie powinna być udostępniona „*ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny*”. Wnosimy, aby w przypadku decyzji Prezesa UKE uchylającej zastrzeżenie, żądane przez PT informacje były zawarte w sentencji decyzji Prezesa UKE – z uwzględnieniem aktualizacji danych przez operatora sieci.

(48.) Analizując art. 25a ust. 5 i ust. 7 Ustawy szerokopasmowej zwracamy uwagę, że obecnie wyłącznie w ust. 7 jest mowa o „tajemnicy przedsiębiorstwa". Zwracamy się o wprowadzenie przepisu, który wprost wskaże, że informacje żądane przez PT, o których mowa w art. 25a ust. 2 Ustawy szerokopasmowej nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa operatora sieci ani żadnego innego podmiotu. W tym kontekście wnosimy również o wykreślenie ust. 8 w zakresie w jakim podmiot, który otrzymał informacje ma obowiązek zachowania poufności. Jak już wyżej wskazaliśmy [pkt (39.)] wnosimy, aby operator sieci, równolegle do udostępnienia informacji na wniosek PT, udostępniał je *punktowi informacyjnemu ds. telekomunikacji* oraz SIIS, tak aby z raz przygotowanych informacji w przyszłości mogli korzystać wszyscy PT funkcjonujący na rynku.

(49.) W dalszej kolejności KIGEiT zwraca się o **wprowadzenie do Ustawy szerokopasmowej sankcji** za nieudostępnienie żądanych przez PT informacji w terminie bądź udostępnienie nieprawidłowych [por. pkt (51.)] przez operatora sieci. Brak sankcji prowadzi do niemożności egzekwowania przepisów Projektu w tym zakresie. Wnosimy, aby odpowiedni katalog sankcji został zawarty w Ustawie szerokopasmowej, a nie był odesłaniem do odpowiednich przepisów Pt [art. 209 Pt], co wynika z objęcia regulacjami Ustawy szerokopasmowej znacznie szerszego katalogu podmiotów niż przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

(50.) Zwracamy się również o precyzyjne ustalenie sposobu zaskarżenia rozstrzygnięć Prezesa UKE w przedmiocie uchylenia odmowy. Naszym zdaniem rozstrzygnięcia w tym zakresie powinny być wzorowane na art. 207 Pt, z ustaloną już linią orzeczniczą sądów administracyjnych: od postanowienia Prezesa UKE w zakresie ograniczenia prawa wglądu do materiału dowodowego stronom przysługuje prawo do bezpośredniej skargi do WSA, (i) bez konieczności uprzedniego składania do Prezesa UKE wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz (ii) bez konieczności składania do Prezesa UKE wezwania do usunięcia naruszenia prawa [por. np. postanowienie NSA z dnia 4 marca 2015 r. sygn. II GSK 2788/14].

[ART. 25B UST. 1 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. INSPEKCJA]

(51.) Uważamy, że w polskich realiach instytucja Inspekcji na warunkach opisanych w Projekcie, będzie nadużywana przez operatorów sieci. Przede wszystkim, jak już wyżej zauważyliśmy, do Ustawy szerokopasmowej powinna zostać wprowadzona sankcja dla operatora sieci, jeżeli udostępnione informacje okażą się nieprawdziwe. Zwracamy uwagę, że według procesów opisanych w Projekcie, operator sieci będzie mógł przekazywać informacje o braku infrastruktury lub inne nieprawdziwe informacje o przebiegu infrastruktury – bez sankcji. PT będzie mógł to udowodnić dopiero przeprowadzając *Inspekcję,* co niesie za sobą koszty po stronie PT oraz przedłuża proces pozyskiwania informacji.

(52.) Przede wszystkim wnosimy, aby przed zażądaniem przez PT Inspekcji, PT mógł się zwrócić do Prezesa UKE z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli prawdziwości informacji przekazanych przez operatora sieci. Ewentualne nieprawidłowości, wykazane przez UKE,

powinny prowadzić do nałożenia kary przez Prezesa UKE. Jeżeli natomiast PT będzie chciał przeprowadzić Inspekcję, powinien mieć prawo żądania, aby Inspekcja odbywała się w obecności pracownika UKE, co zapewni jej sprawny przebieg.

(53.) Na marginesie zwracamy uwagę, że według kształtu przepisów przedstawionych w Projekcie, uprawnienie PT do żądania przeprowadzenia inspekcji jest niezależne od uprzedniego wniosku PT do operatora sieci o udostępnienie informacji o istniejącej infrastrukturze.

(54.) Zwracamy również uwagę na wyraz *innego* w art. 25 ust 1 Ustawy szerokopasmowej. Sugeruje on, że inspekcji można żądać wyłącznie w zakresie infrastruktury przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

(55.) Na koniec wnosimy o uzupełnienie ust. 1 o wskazanie, że za umożliwienie przeprowadzenia inspekcji operator sieci nie może pobierać opłat.

[ART. 29 UST. 1 PKT 3 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. INWENTARYZACJA INSTALACJI RADIOKOMUNIKACYJNYCH]

(56.) W art. 29 Ustawy szerokopasmowej, w ust. 1 dodano punkt 3, który nakłada na operatora obowiązek przedstawienia informacji o lokalizacji instalacji radiokomunikacyjnych, z wyłączeniem radiolinii emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 Ghz, których równoważna moc promieniowania izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, wraz z graficznym rozkładem pól elektromagnetycznych o wartościach przekraczających dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, o których mowa w art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

(57.) W naszej ocenie rozszerzenie zakresu przedmiotowego inwentaryzacji, a tym samym nałożenia na przedsiębiorców telekomunikacyjnych dodatkowego obowiązku, którego obecnie nie muszą wykonywać będzie się wiązało z ogromnymi kosztami. Wstępnie szacowane koszty wykonania takich analiz to nawet kilka milionów złotych.

(58.) Ponadto, wykonanie takiego zadania wiązałoby z koniecznością zapewnienia odpowiedniego czasu, np. co najmniej 1,5-2 lata. To będzie bardzo uciążliwy dla operatorów obowiązek, dlatego sugerujemy jego usunięcie. Nie spowoduje to również osiągniecia zamierzonego celu wskazanego w uzasadnieniu do projektu ustawy. Nałożenie takiego obowiązku nie zostało przewidziane w dyrektywie i wykracza poza to co jest konieczne do wdrożenia dyrektywy kosztowej. Jednakże, w przypadku nieuznania naszego postulatu oraz utrzymania proponowanego obowiązku wnosimy o zapewnienie odpowiedniego vacatio legis (18-24 miesiące) dla stacji, które zostały wybudowane przed wejściem w życie nowelizacji. Zapewnienie odpowiednio długiego czasu pozwoliłoby nie tylko na wykonanie przez operatorów obowiązku, ale również na rozłożenie obciążeń oraz kosztów w czasie. Pragniemy również zwrócić uwagę na brak zdefiniowania modelu obliczeniowego, który maiłby posłużyć

do wykonania rozkładu pól elektromagnetycznych (w naszej ocenie właściwym byłoby oparcie się o normę PN-EN 50 383 pkt.8.3.2. „model fali kulistej"), a także brak zdefiniowania dokumentu, jaki należałoby stworzyć.

[ART. 29 UST. 2 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. PODMIOTY ZOBOWIĄZANE DO UDZIAŁU W INWENTARYZACJI SIECI]

(59.) Izba zwraca się o rozważenie modyfikacji art. 29 ust. 2 Ustawy szerokopasmowej w zakresie w jakim wskazane są podmioty zobowiązane do udziału w inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej. W obecnym brzmieniu ustawy podmiotami zobowiązanymi są: „*1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni*". Mając na uwadze nową siatkę pojęciową wprowadzoną w Projekcie proponujemy aby przedmiotowe wyliczenie zastąpić wskazaniem, że do udziału w inwentaryzacji zobowiązani są operatorzy sieci.

[ART. 29 UST. 6 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. OCHRONA TAJEMNICY]

(60.) Zgodnie z postanowieniami art. 29 ust. 6 Ustawy szerokopasmowej, inwentaryzacja nie jest jawna w zakresie w jakim jawność *nie narusza tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa.*

(61.) Zwracamy uwagę, że w przedmiotowym przepisie brak jest odwołania o procedury, o której mowa w art. 9 Pt [czyli umożliwiającej uchylenie zastrzeżenia]. Ponadto, brak jest wskazania, który podmiot [Prezes UKE czy podmiot zgłaszający zastrzeżenie] ostatecznie decydują o zastrzeżeniu [tj. czy do zastosowania art. 29 ust. 6 Ustawy szerokopasmowej Prezes UKE jest obowiązany do wydania dodatkowego postanowienia, czy też z drugiej strony, do uchylenia zastrzeżenia jest obowiązany do wydania postanowienia i na jakiej podstawie].

[ART. 29B UST. 3 ORAZ UST. 4 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. INFORMACJE PRZEKAZYWANE DO PUNKTU INFORMACYJNEGO DS. TELEKOMUNIKACJI ORAZ FORMAT PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI]

(62.) KIGEiT wnosi o analizę postanowień art. 29b ust. 3 Ustawy szerokopasmowej w związku z analogicznymi obowiązkami określonymi w art. 29 ust. 1 Ustawy szerokopasmowej. Zwracamy uwagę, że informacje przekazywane w ramach obydwóch procedur są analogiczne, a postanowienia Projektu duplikują miejsca gromadzenia informacji przez Prezesa UKE.

(63.) Ponadto, w Projekcie przewidziano dodatkowe rozporządzenie, w którym zostanie określony m.in. format danych przekazywanych do Punktu Informacyjnego. Obawiamy się, że nowe regulacje w tym zakresie jedynie powiększą koszty współpracy pomiędzy operatorami sieci a Prezesem UKE. Wnosimy o zmianę Projektu w ten sposób, że do danych

przekazywanych do Punktu Informacyjnego w zakresie formatu tych danych, będą odpowiednio stosowane przepisy o formacie danych przekazywanych do SIIS.

[ART. 29C UST. 13 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. NIEODPŁATNOŚĆ UDOSTĘPNIANYCH INFORMACJI]

(64.) Zgodnie z postanowieniami Projektu [art. 29c ust. 12 Ustawy szerokopasmowej], informacje zbierane przez Punkt Informacyjny powinny być udostępniane przez podmioty dysponujące tymi informacjami. Co do zasady, udostępnienie przedmiotowych danych powinno być bezpłatne.

(65.) W ust. 13 został przewidziany wyjątek od zasady nieodpłatności, wskazujący, że przepisy odrębne mogą stanowić inaczej. KIGEiT wnosi o wykreślenie tego wyjątku. Ewentualne odpłatności, wskazane w obecnie bliżej niesprecyzowanych przepisach odrębnych, podniosą koszty planowania inwestycji telekomunikacyjnych.

[ART. 30 UST. 1 I UST. 5A USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. KATALOG PODMIOTÓW ZOBOWIĄZANYCH DO ZAWARCIA UMOWY]

(66.) Problemy ze stosowaniem art. 30 Ustawy szerokopasmowej były przedmiotem licznych stanowisk przedsiębiorców, a także przedmiotem wypowiedzi praktyków dostrzegających liczne ułomności obowiązujących przepisów[2] KIGEiT zwraca się o modyfikację katalogu podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu do nieruchomości. Naszym zdaniem, podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu jest zawsze właściciel, ewentualnie użytkownik wieczysty. W obecnym stanie prawnym trudno zdefiniować pojęcie *zarządcy nieruchomości* oraz ustalić jego relacje z właścicielem [lub użytkownikiem wieczystym].

(67.) Mając na uwadze fakt, że podmiotem zawierającym umowę o dostępie [ewentualnie będącym stroną postępowania administracyjnego przed Prezesem UKE w sprawie zapewnienia dostępu] może być zarządca, niezasadna jest możliwość dokonania odpowiedniego wpisu w księdze wieczystej – skutecznemu względem właściciela.

[ART. 30 UST. 1 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. ZAKRES OBOWIĄZKU DOSTĘPU]

(68.) KIGEiT zwraca uwagę, że zakres obowiązku dostępu do nieruchomości w tym do budynku, określony w art. 30 ust. 1 pkt 1 – 3 Ustawy szerokopasmowej, nie reguluje sytuacji, w której w budynku jest instalacja dostosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s i odpowiada ona zapotrzebowaniu

[2] Np. http://regulacje.telko.in/spoldzielnie-mieszkaniowe-w-gaszczu-regulacji

PT szukającego dostępu [która to sytuacja wyklucza *wykonanie instalacji telekomunikacyjnej*, art. 30 ust. 1 pkt 3 Ustawy szerokopasmowej], a jednocześnie powielenie istniejącej instalacji telekomunikacyjnej jest ekonomicznie opłacalne i technicznie możliwe [która to sytuacja wyklucza *wykorzystanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej*, art. 30 ust. 1 pkt 1 Ustawy szerokopasmowej]. Zwracamy się o poprawienie postanowień Projektu w tym zakresie.

(69.) Zwracamy także uwagę na trudności interpretacyjne przesłanki określonej w art. 30 ust. 1 pkt 5 Ustawy szerokopasmowej. Przepis ten umożliwia dostęp do budynku na potrzeby odtworzenia infrastruktury, jeżeli uległą uszkodzeniu lub wymaga przebudowy *na skutek prowadzonych w pobliżu prac budowlanych.* Niezrozumiałe jest zawężenie stosowania pkt 5 wyłącznie do skutków prac budowlanych. Konieczność odtworzenia infrastruktury telekomunikacyjnej może być związana z szeregiem różnych zdarzeń, np. siłą wyższą [powódź]. Izba wnosi o wykreślenie warunku *na skutek prowadzonych w pobliżu prac budowlanych*, co zapewni możliwość modernizacji i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej, w każdym przypadku, gdy będzie to konieczne.

(70.) Ponadto zwracamy się o wprowadzenie do uzasadnienia Projektu postanowień wskazujących, że niedopuszczalne są odmowy przejścia przez teren nieruchomości inwestycją polegającą na budowie nowej kanalizacji kablowej lub utrudnianie dostępu do i kanalizacji istniejącej w przypadku gdy studnia kablowa znajduje się na terenie nieruchomości.

[ART. 30 UST. 1A USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. WARUNKI DOSTĘPU USTALONE PRZEZ WŁAŚCICIELA INSTALACJI]

(71.) KIGEiT wnosi o bardziej precyzyjne określenie warunku, o którym mowa w art. 30 ust. 1a Ustawy szerokopasmowej, odnoszącego się do art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Ustawy szerokopasmowej. W Projekcie wskazano, że warunek określony w lit. b został spełniony, jeżeli zaproponowane warunki dostępu *są dyskryminujące, rażąco wygórowane* [?], *lub uniemożliwiają oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług*. Zwracamy uwagę, że w Projekcie nie zostało ustalone, który podmiot może ocenić warunki przedstawione przez właściciela infrastruktury.

(72.) Zwracamy również uwagę na art. 1a zdanie 2. Wnosimy o doprecyzowanie tego przepisu, obecnie nie wiadomo w jakich sytuacjach mógłby znaleźć zastosowanie.

[ART. 30 UST. 7 I 8 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. ZWOLNIENIE Z OBOWIĄZKU WYKONANIA INSTALACJI TELEKOMUNIKACYJNEJ]

(73.) Zwracamy się do o wyjaśnienie, co jest rozumiane pod pojęciem „wykonywanie remontu generalnego budynku”.

(74.) KIGEiT zwraca się również o wykreślenie przesłanki uprawniającej do zaniechania wykonania instalacji telekomunikacyjnej, jeżeli jej koszt jest wyższy niż 20% kosztów remontu generalnego [art. 30 ust. 8 Ustawy szerokopasmowej]. Przepis ten jest niezrozumiały. Nie zostało określone, na jakim etapie i kto może zdecydować o tym, że wykonanie instalacji telekomunikacyjnej kosztuje więcej niż 20% kosztów remontu generalnego. Obawiamy się, że przepis ten będzie nadużywany.

[ART. 35A UST. 1 PKT 4) USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. PODMIOTY ZOBOWIĄZANE DO PRZEDSTAWIENIA INFORMACJI W SPRAWIE WARUNKÓW ZAPEWNIENIA DOSTĘPU]

(75.) KIGEiT wnosi o modyfikację Projektu w zakresie art. 35a ust. 1 pkt 4 Ustawy szerokopasmowej. Wnosimy o ustalenie, że Prezes UKE wezwać do przedstawienia każdego właściciela budynku wielorodzinnego, a nie tylko właściciela co najmniej dziesięciu budynków wielorodzinnych. Wnosimy również o poszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do przedstawienia informacji o podmioty będące właścicielami lokali i budynków w ramach wspólnot mieszkaniowych.

[ART. 36A UST. 1 I UST. 3 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. UZASADNIONE WNIOSKI O KOORDYNACJĘ ROBÓT BUDOWLANYCH]

(76.) Rozpoczynając wątek koordynacji robót budowlanych, KIGEiT podkreśla, że operatorzy sieci powinni przedstawiać informacje o planowanych robotach budowlanych *automatycznie*, a nie dopiero na wniosek. Informacje takie powinny być publikowane przez *punkt informacyjny ds. telekomunikacji*. Obawiamy się, że wnioskowy dostęp do informacji w znacznym stopniu ograniczy potencjalne korzyści wynikające z możliwości koordynacji robót budowlanych oraz powiększy koszty PT związane z dostępem do informacji o robotach budowlanych.

(77.) Zwracamy się o wykreślenie kategorii *uzasadnionych* wniosków o koordynację robót budowlanych. Wydaje się, że dosłowne przeniesienie przepisów Dyrektywy na grunt polskich przepisów prawa nie oddaje celów Dyrektywy.

(78.) Wnosimy, aby przesłanki uznania Wniosku za *uzasadniony*, były ustalone jako potencjalne przesłanki umożliwiające odmowę uwzględnienia wniosku. W tym kontekście zwracamy uwagę, że wobec przesłanek określonych w ust. 3, co do zasady żaden wniosek nie będzie *uzasadniony*. Na marginesie zwracamy uwagę, że w Projekcie art. 36a ma dwa ust. 3.

[ART. 36A UST. 3 PKT 2 I PKT 3 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. DODATKOWE KOSZTY I KONTROLA NAD ROBOTAMI W PRZYPADKU KOORDYNACJI ROBÓT BUDOWLANYCH]

(79.) KIGEiT wnosi o wykreślenie z Projektu przesłanek zgodnie z którymi *poniesienie przez operatora sieci dodatkowych kosztów* oraz *utrudnienie kontroli nad robotami* mogą być przesłankami umożliwiającymi nieuwzględnienie wniosku o koordynację robót budowlanych.

(80.) Naszym zdaniem każda koordynacja robót będzie się wiązała z kosztami oraz zmianą kontroli nad robotami. Chodzi o to, aby te dodatkowe koszty po stronie „operatora sieci" wykonującego roboty budowlane były niższe niż koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo dostarczające publiczne sieci łączności w przypadku wykonywania samodzielnie robót prowadzących do takiego samego efektu [w zakresie przygotowywania infrastruktury].

[ART. 36A UST. 3 PKT 4 LIT. A USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. TERMIN ZŁOŻENIA WNIOSKU O KOORDYNACJĘ ROBÓT BUDOWLANYCH]

(81.) KIGEiT wnosi, aby wyłączyć stosowanie przesłanki, o której mowa w art. 36a ust. 3 pkt 4 lit. a Ustawy szerokopasmowej, tj. konieczności złożenia wniosku o koordynację robót budowlanych, w przypadku, gdy operator sieci przedstawił nieprawdziwe informacje dotyczące planowanych robót budowlanych.

[ART. 36B UST. 2 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. DODATKOWE PRZESŁANKI ODMOWY KOORDYNACJI ROBÓT BUDOWLANYCH]

(82.) W art. 36a ust. 2 Ustawy szerokopasmowej wprowadzone zostało odwołanie do art. 26 ust. 2 Ustawy szerokopasmowej. Zgodnie z tym przepisem, będzie można odmówić koordynacji robót, jeżeli koordynacja robót będzie miała wpływ na szeroko pojęte bezpieczeństwo [art. 26 ust. 1 Ustawy szerokopasmowej].

(83.) KIGEiT wnioskuje o wykreślenie z Projektu przedmiotowego odwołania. Proponujemy, aby przesłanki określone w art. 26 ust. 1 Ustawy szerokopasmowej wprowadzić jako przesłanki uzasadniające koordynację robót budowlanych. Naszym zdaniem tak skonstruowane przepisy będą jaśniejsze i prostsze w stosowaniu.

[ART. 36D UST. 1 PKT 2 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. PRZESŁANKI DECYZJI WS. KOORDYNACJI ROBÓT]

(84.) Izba zwraca się o modyfikację przesłanki wydania decyzji ws. koordynacji robót. W pkt 2 jest mowa o *potrzebie minimalizowania negatywnych skutków koordynacji robót budowlanych dla inwestycji wykonywanej przez operatora sieci*. Zwracamy się o wykreślenie końcowego fragmentu przesłanki: „w tym plan biznesowy operatora sieci". Naszym zdaniem przesłanka konieczności uwzględnienia *planu biznesowego* jest bardzo subiektywna i może być nadużywana przez operatorów sieci.

[ART. 36D UST. 3 USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. OPINIOWANIE PRZEZ PREZESA URE I PREZES UTK]

(85.) KIGEiT zwraca się o wykreślenie z Projektu art. 36d ust. 3 Ustawy szerokopasmowej. Przepis ten zobowiązuje starostę do konsultowania decyzji o koordynowaniu robót z Prezesem URE oraz z Prezesem UTK.

(86.) Naszym zdaniem prowadzenie konsultacji znacząco przedłuży postępowanie w sprawie, co może doprowadzić do faktycznego niestosowania przepisów o koordynacji robót budowlanych.

[ART. 36E USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. SANKCJA ZA NIEPRAWDZIWE INFORMACJE O PLANOWANYCH ROBOTACH BUDOWLANYCH]

(87.) KIGEiT zwraca się o wprowadzenie do Ustawy szerokopasmowej sankcji dla operatora sieci za nieudostępnienie informacji o robotach budowlanych w przypadku, gdy roboty budowlane zostaną przeprowadzone.

[ART. 36G USTAWY SZEROKOPASMOWEJ. DELEGACJA DO WYDANIA ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE WYŁĄCZEŃ Z OBOWIĄZKU KOORDYNACJI ROBÓT BUDOWLANYCH]

(88.) Wnosimy o modyfikację delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia w art. 36g Projektu, w szczególności w zakresie ustalenia *rodzaju infrastruktury technicznej niepodlegającej obowiązkowi* koordynacji robót. Zwracamy uwagę, na znacznie węższy zakres możliwych wyłączeń w Dyrektywie, gdzie w art. 5 ust. 5 jest mowa o możliwości wyłączenia tylko *krajowej infrastruktury krytycznej*.

[USTAWA PRAWO BUDOWLANE]

(89.) W Projekcie brak niezwykle istotnych przepisów przejściowych, które nakładałby obowiązek stosowania nowych przepisów do wybudowanej infrastruktury i wstrzymywałaby postepowania zmierzające do rozbiórek istniejących stacji bazowych wszczętych w oparciu o niekorzystną dla operatorów zmianę linii orzeczniczej.

(90.) Proponujemy wprowadzić przepisy przejściowe mówiące o tym, że:

> *„Do spraw dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych i antenowych konstrukcji wsporczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, w tym również niezakończonych w związku z wszczęciem postępowania w sprawie uchylenia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji lub wznowienia postępowania, stosuje się przepisy ustawy nowelizującej."*
> *„Do instalacji radiokomunikacyjnych i antenowych konstrukcji wsporczych, których wykonywanie na obiekcie budowlanym rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane oraz instalacji radiokomunikacyjnych i antenowych konstrukcji wsporczych, o wysokości nie wyższej niż 3 metry, których wykonywanie na obiekcie*

budowlanym, rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej bez pozwolenia na budowę, o którym mowa w art. 28 ustawy – Prawo budowlane lub bez zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane, , nie stosuje się art. 48 – 52 ustawy – Prawo budowlane, jeśli wykonanie tych instalacji i konstrukcji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. .....), nie wymagało przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000."

(91.) W art. 3 Proponujemy nadanie definicjom określonym proponowanych w ust. 3a-b poniżej wskazane brzmienie.

„3b) instalacji radiokomunikacyjnej – należy przez to rozumieć instalację składającą się z anten i innych urządzeń telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004 r. Nr 171 poz. 1800), osprzętu, szafy telekomunikacyjnej lub innych urządzeń, w tym zasilających w energię elektryczną (takich jak linia lub kabel energetyczny), w szczególności instalację radiokomunikacyjną, o której mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r – Prawo ochrony środowiska (Dz.U….); instalacja radiokomunikacyjna albo jej część nie stanowi obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

3c) antenowej konstrukcji wsporczej – należy przez to rozumieć konstrukcje wsporcze, w tym wieże i maszty, instalowane na obiektach budowlanych służące do instalowania na nich instalacji radiokomunikacyjnych; antenowa konstrukcja wsporcza nie stanowi obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego."

(92.) Wnioskujemy o usunięcie definicji pojęcia „szafy telekomunikacyjnej" – które jest zawarte w pojęciu instalacji radiokomunikacyjnej.

(93.) W art. 3 dodano punkt 8 a) wprowadzający pojęcie „instalowania", które naszym zdaniem można usnąć. Jeśli jednak zostanie pozostawione to sugerujemy wykreślić, iż „instalowanie" obejmuje także „ *nadbudowę, rozbudowę lub przebudowę obiektu budowalnego"* ponieważ ten fragment może prowadzić do mylnej interpretacji, że roboty budowalne wykonywane na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 15 Pb są de facto rozbudową lub przebudową obiektów budowlanych, na których instalacje radiokomunikacyjne i anteny wsporcze są montowane, co zgodnie z częścią aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych wymaga uzyskania pozwolenia na budowę.

(94.) Proponujemy do art. 30 Prawa budowalnego (Pb) dodanie pkt 3a o następującej treści:

„3a) wykonywanie robót budowalnych stanowiących istotną zmianę, w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, instalacji

radiokomunikacyjnej, z wyjątkiem radiolinii, będącej urządzeniem, o którym mowa w pkt 3 lit. b"

(95.) Zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska przez istotną zmianę to rozumie się taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Pojęcie „istotna zmiana" jest pojęciem nieostrym i nie wiemy jak interpretować pojęcie „znaczące zwiększenie negatywnego odziaływania na środowisko", co może być kłopotliwe w sytuacji, gdy zmiany w instalacjach często znacząco przekraczają pierwotne wartości natężenia PEM, chociaż nadal mieszczą się w dopuszczalnych normach. W związku z tym może dojść do rozbieżności w jego interpretacjach, co w konsekwencji może prowadzić do powstania niejednolitego orzecznictwa i problemów w stosowaniu tego przepisu. Sugerujemy wykreślenie tego punktu (3a) w całości – operatorzy w takim przypadku nadal są przecież związaniu maksymalną norma PEM jaką wyznacza rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów dotrzymania tych poziomów.

(96.) W dodanym do art. 30 Pb punkcie 3a ppkt 2 lit b) o następującym brzmieniu*: „b) lokalizację w sąsiedztwie instalacji miejsc dostępnych dla ludności w rozumieniu art. 124 ust. 2."* Nie jest jasne co należy rozumieć pod pojęciem „lokalizacje" . Czy chodzi o istniejąca zabudowę w otoczeniu instalacji? Należałby to doprecyzować. Należy także dodać, ze chodzi art. 124 ust. 2 w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska.

[ART. 206 UST. 1 PKT 6) PT. WŁAŚCIWOŚĆ SOKIK]

(97.) Zwracamy uwagę, że w Projekcie nie ma nowego art. 22d Ustawy szerokopasmowej. W przedmiotowym przepisie zapewne chodzi o art. 25d Ustawy szerokopasmowej.

(98.) Niemniej jednak wnosimy o analizę kierunków zaskarżenia wszystkich decyzji wydawanych przez Prezesa UKE. W niektórych przypadkach nie powinien to być Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ale sąd administracyjny.

[ART. 209 PT. KARY]

(99.) Rozpoczynając ten wątek, Izba zwraca się o dokładną analizę przepisów Projektu i wprowadzenie przepisów nakładających odpowiednie sankcje za niewywiązywanie się z postanowień przepisów prawa, w tym wprowadzonych w Projekcie.

(100.) W tym miejscu wnosimy o przeniesienie postanowień dotyczących karania za nieprzestrzeganie Ustawy szerokopasmowej do Ustawy szerokopasmowej, o czym pisaliśmy już powyżej.

[ART. 8 UST. 3 DYREKTYWY]

(101.) KIGEiT zwraca się o implementację do polskiego porządku prawnego art. 8 ust. 3 Dyrektywy, zgodnie z którym budynki wyposażone w wewnątrzbudynkową infrastukturę techniczną mogły otrzymać odpowiednią „etykietę" lub Certyfikat, na wzór „Certyfikatu energetycznego" [„Świadectwo charakterystyki energetycznej budynku"]. Certyfikat taki będzie miał znaczną wartość dla osób zamierzających nabyć nieruchomość, w szczególności do celów mieszkaniowych. Posiadanie certyfikatu będzie promować inwestycje w nowoczesną infrastrukturę telekomunikacyjną wśród mieszkańców RP.

[NADUŻYCIA TELEKOMUNIKACYJNE]

(102.) Mając na uwadze szeroki zakres nowelizacji przepisów dotyczących funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego w Polsce, KIGEiT zwraca się o rozważenie wprowadzenia do Projektu postanowień w przedmiocie minimalizowania negatywnych skutków nadużyć telekomunikacyjnych.

(103.) Wnosimy także o wprowadzenie do Pt kary nadużycia telekomunikacyjne, w tym za podmienianie numeracji połączeń telefonicznych.

[ART. 10 UST. 2 PROJEKTU]

(104.) Zwracamy uwagę na nieprawidłowe językowo postanowienia art. 10 ust. 2 Projektu. W kształcie zaproponowanym w Projekcie są one niewykonalne.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński